

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
în America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Iarăși năcazurile

La tot pasul auzim gemete și suspinuri că viața este foarte grea și trăim timpuri rele. Toată lumea se plânge că nu mai poate trăi și, dacă nu se vor îndrepta timpurile nu știm ce o mai fi.

Oare chiar așa să fie după cum se plânge și vaietă lumea? Ba eu voi răspunde că nu este chiar așa de rău după cum toți strigă. Așa este omul nostru învățat că de ce îi este bine, dacă s'ar putea să-i fie și mai bine, și totuși el nu este și nu va fi mulțumit nici odată, că aceasta este sădită în firea lui pământescă.

Dacă vom deschide cartea sfântă a neamului nostru, sau cum îi zice „Istoria neamului nostru Românesc“, vom vedea acolo că noi Românii am ajuns timpuri și mai grele ca cele pe cari le trăim astăzi, dar cu toate acestea nu ne-am plâns așa cum ne plângem acuma.

Au fost timpuri când străbunii noștri, supuși sub jug străin, erau asupriți și chinuți în mod îngrozitor, dar totuși ei nu se mai văitau ca noi azi și nici nu se descurajau ei luptau mai departe cu mai mult curaj. Au fost timpuri, când peste străbunii noștri năvăleau popoare barbare și sălbatice, cum au fost tătarii și multe altele, cari foc și pârjol făceau pe unde treceau ei. Nimic nu mai rămânea în picioare în urma lor. Satele erau arse și din toate numai cenușă se alegea. Străbunii noștri stăteau ascunși în munți, până când treceau acești sălbatice și cruzi oameni, apoi se reintorceau la satele lor, cari erau prefăcute în cenușă, nu disperau și nu se văteau ca noi, ei se apucau din nou de muncă în mod mai stăruitor și cu credință mai puternică în bunul Dumnezeu. Noi putem da slavă Domnului că nu am apucat timpuri ca și acelea. Asupra noastră și nu numai a noastră, ci asupra întregii lumi, s'a abătut o ușoară greutate care desigur va trece și cu toate acestea noi suntem gata să descurajăm și nu știm ce să ne mai facem.

Nimeni n'a auzit până acum să fi murit cineva de foame în România Mare și cu toții avem cu ce trăi din atât cât ne-a dat Dumnezeu fiecăruia din noi. De ce atunci atâtea vaete? De ce suntem așa nemulțumiți dară?

Lumea nu aleargă după pâine, ci după bogăție. Fiecare caută să se îmbogățească, căutând fericirea în avere, însă amară înșelare este aceasta, căci fericirea nu o găsim în bogățiile pământului, ci fiecare își găsește fericirea în chiar sufletul său. Vă amintesc pilde cu împăratul care s'a îmbolnăvit și, spre a se putea face sănătos, trebuia să se îmbrace cu cămașa unui om fericit.

Au plecat atunci slujitorii în toate părțile lumii spre a găsi omul fericit, pentru a-i lua cămașa. Au mers ei la oamenii, cei mai bogați din lume, dar nici unul nu s'a declarat că este fericit, fiecare având necazurile sale. Au mers la cei mai învățați oameni dar nu au fost mai norocoși, nimeni din ei nu se declară că în adevăr este fericit. În cele din urmă, trecând pe lângă o colibă, au auzit cum se ruga un om și care spunea că este cel mai fericit om din lume. Slujitorii au intrat la el și l-au întrebat dacă este fericit, și el a spus că da. Atunci ei i-au cerut cămașa, dar spre surprinderea lor el le-a spus că nu are cămașă. Vra să zică „Omul fericit nici cămașă nu avea, așa de sărac era“.

Cred că veți vedea bine de aici că fericirea nu o găsim în bogăție, ci în sufletul nostru, împloiat cu soartea pe care ne-o dat-o bunul Dumnezeu fiecăruia dintre noi. Noi nu suntem săraci în felul cum ne vățăm noi ci în altfel. Suntem săraci cu duhul, lipsându-ne credința în bunul Dumnezeu, cea credință, care a călăuzit pe străbunii noștri, făcându-i tari, spre a putea înfrunta toate necazurile vieții. Numai credința ne aduce fericire și mângâiere, și numai plini de credință vom fi tari în viață și nu ne vom plânge de viață că este grea.

Deci tot înainte cu Dumnezeu, să înfruntăm viața cu curaj și să nu ne mai plângem de ea că este grea, căci cu atât va fi meritul nostru mai mare înaintea lui Dumnezeu cu cât ne vom lăsa învinși în viață și tot odată vom arăta că suntem urmașii acelor cari au luptat mult în viață însă nici odată nu s'au dat bătăi.

Anton Fărcaș
inv. Tulea — Bihor

Praznic creștinesc. Pentru credincioșii români uniți din Bărbătenii de sus, jud. Hunedoara, hramul bisericii este mare sărbătoare. În acest an acestei zile i-s'a dat o însemnătate creștinească, căci credincioșii români uniți din parohia veclnă Lupeni, sub conducerea unuia dintre părinții lor sufletești Petru P. Berinde, au venit în procesiune la biserica din Bărbătenii de sus, unde cei doi părinți sufletești: Ioan Butnariu din Bărbăteni și Petru P. Berinde din Lupeni, au mărturisit pe credincioși în număr de 60 din ambele parohii, cari apoi s'au și cuminecat la sf. Liturghie slujită de amândoi părinții sufletești, la care toată suflarea a preamărit pe Dumnezeu prin cântările sfinte ce le-au cântat cu toții.

Cele două porunci ale iubirii

În viața Sf. Antoniu de Padua citim, că, pe când era de 5 ani și se afla încă în casa părintească din Padua, într-o zi pe la mijlocul iernii, cineva bate la ușă. Micuțul Antoniu aleargă să vadă cine-i. Mare-i fu mirarea când se trezi în față cu un copilăș drăguț, desculț, rău îmbrăcat și cu o strălucită; micul Antoniu își aruncă privirea în ea, dar în loc să vadă merinde văzu inimii roșii, cari străluciau ca niște pietri scumpe. — „Dar cine ești tu? Și ce vrei?“ Întreabă Antoniu mirat. — „Eu sunt un prinț — răspunde copilășul — și cerșesc inimile oamenilor. Vreau să-mi dai și tu inima ta“. — „Dar cum te cheamă?“ Zise din nou Antoniu. — Nu-i de lipsă să-ți spun numele meu, tu îl cunoști de mult, eu sunt Isus“. Și cu aceasta copilășul pieri.

Dumnezeu vrea inimile noastre, vrea iubirea noastră și Isus Hristos ne-a dat porunca iubirii.

Aceasta este cea mai însemnată poruncă.

Într-o zi apropiindu-se de Isus un cărturar i-a întrebat: „care poruncă este mai întâiu de toate?“ Iară Isus a răspuns lui: mai întâiu de toate poruncile este: auzi Izraile, Domnul Dumnezeuul nostru, domn unul este. Și să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta, și din tot sufletul tău, și din tot cugetul tău, și din toată puterea ta. Aceasta este porunca cea dintâiu. Și a doua asemenea acestela: să iubești pe deaproapele tău ca însuși pe tine. Mai mare decât acestea altă poruncă nu este“. (Marcu XII, 28—31).

Încă în Legea Veche a poruncit Dumnezeu același lucru.

Cele două porunci ale iubirii cuprind în sine pe toate celelalte. Aceasta vine de-acolo că toate puterile sufletului nostru; mintea, sentimentul și voința, faptele noastre, sunt sub îndemnul și cărmuirea acestor două porunci, după cum se vede și din cuvintele lui Isus Hristos. Precum crengile unui copac les dintr'un trunchiu comun, tot așa din cele două porunci ale iubirii, les toate celelalte porunci. Celelalte porunci explică numai pe aceste două. Insuș Mântuitorul a zis că: „Întru acestea două porunci toată legea și prorocii atârnă (Mat. XXII, 40).

Și Doamne, multe s'ar schimba în lume,

de pe o zi pe alta, dacă s'ar ținea aceste două, numai aceste două, porunci. Intr'adevăr s'ar reinol fața pământului.

Porunca iubirii de Dumnezeu cuprinde în sine primele patru porunci din cele zece, pentru că aceste patru porunci au în vedere pe Dumnezeu. Ca un stăpân al nostru, Dumnezeu cere dela noi în 1-a poruncă închinare și credință, în 2-a respect, cinstea cuvenită, în 3-a slujbă, cult, în 4-a supunere reprezentanților săi pe pământ.

Porunca iubirii de aproapele cuprinde celelalte șase porunci dumnezeiești, cari au în vedere pe de aproapele. Anume, în aceste șase porunci se oprește de a aduce vre-o vătămare: vieții de aproapele (5), nevinoșiei sale (6), bunului averii sale (7), cinstei sale (8) și familiei sale (9 și 10).

Sf. Pavel în epistola sa către Romani (XIII, 8—9), încă spune că „celce iubește pe altul, legea a împlinit. Pentru că: să nu curvești, să nu ucizi, să nu furi, să nu mărturisești strâmb, să nu porțest, și oricare altă poruncă se cuprinde în acest cuvânt: să iubești pe de aproapele tău ca însuși pe tine”.

Mântuitorul a complinit aceste porunci, cari privesc pe de aproapele, învățându-ne să facem fapte de milostenie. Mai ales despre acestea vom fi întrebați la judecata din urmă (Mat. XXV 31 și urm). — După roade se cunoaște pomul, și după fapte se cunoaște omul. Mai ales cu fapta se arată iubirea de aproapele.

Nicolae Paștiu.

Vești frumoase din Arcuș

Parohia Arcuș din județul Treiscaune este mică și săracă, are însă credincioși buni, jertfelaiici și cucernici. Dovadă biserica reparată de curând și binecuvântată de p. protopop al Brașovului, Mihail Hodârnau.

Merită toată lauda și toată atențiunea preotul Păstrav care a dat viață nouă parohiei Arcuș. În locul bisericeții joase și eu turnuleț de lemn, care se clătina sub povara unui clopot de 50 kgr., a făcut să se înalțe un turn de cărămidă falnic, a ridicat pereții bisericeții și a cumpărat încă un clopot de 120 kgr.

Lauda aceasta i-se cuvine cu atât mai mult, că banii de lipsă pentru edificare în sumă de 105.000, nu i-a colectat pe țară, punându-și credincioșii pe drumuri, ei a cerut ei însuși și a primit ajutor dela comuna Arcuș și dela prefectura Jud. Treiscaune 14.000 Lei. Restul l-a făcut prin chivernisirea bună a averii bisericeții, prin luarea în arândă de pământuri și lucrarea lor pe seama bisericeții.

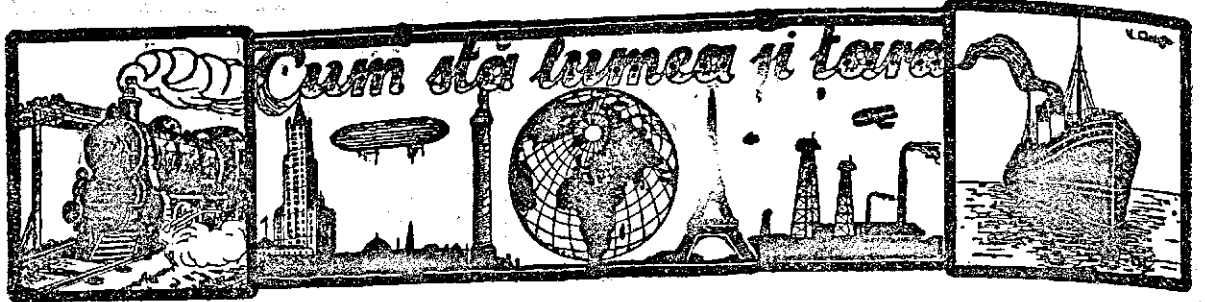
Laudă li-se cuvine și credincioșilor, dintre cari, deși numai 5 au avut vite, totuși aproape toate cărușile le-au făcut credincioșii cu carele lor, ascultând cu drag îndemnul Părintelui care i-a însuflețit și i-a făcut să fie mândri de ceace au arătat lumii că au putut face. Cei mai vrednici dintre credincioși sunt frații Vancea: Mihai primcurator, Ștefan cantor, Ioan și Andreiu toți fiii, fostului curator Ioan Vancea.

Nu pot încheia fără să amintesc, că preotul acesta harnic are adunat și în parohia Sfântu-Gheorghe un fond de 325.000 lei pentru edificarea bisericeții sau a caselor parohiale, fond câștigat pe aceleași căi ca și cel din Arcuș.

Sfântu-Gheorghe

Ilarie Aleman

s. revizor pens.

Noutăți politice dela noi și din străinătate

La noi — Lucrările parlamentului — Vorbiri de ale fruntașilor — În preajma alegerilor comunale și a schimbării legii conversiunii — În străinătate — Mari frământări în Germania — Revoluții prin America de Sud — Conferința dela Stresa — Parlamentul

Lumea credea că parlamentul cel nou, întrunit la sfârșitul lui Iulie, după două trei săptămâni își va isprăvi lucrările și că deputații și senatorii vor pleca în vacanță, urmând să se întrunească parlamentul din nou, la data obicinuită de 15 Octomvrie.

Dar iată că ne apropiem de mijlocul lunii Septemvrie și parlamentul abia a isprăvit cu validarea mandatelor adeca cu întărirea celor aleși — și abia în zilele acestea s'au isprăvit și vorbirile ținute de fruntașii partidelor la discutarea răspunsului la mesaj, adeca la programul citit de M. S. Regele la deschiderea Parlamentului.

Aceste vorbiri, în cari s'a făcut multă politică, au fost foarte interesante. Partidele prin deputații lor mai de seamă și-au spus păreriile despre felul cărmuirii țării și s'au criticat unii pe alții.

S'au ridicat să vorbească acum mai pe urmă, dela liberali, d. Duca, Xenii și Iamandi dela Iași, iar dela național-țărăniști dnii Vasile Rădulescu și dl primministru Vaida. Și-au încrucișat săbiile pe alătura și dnii Maniu și Mihalache.

Dl Maniu li-a spus liberalilor, că partidul lor în tot timpul cât au cărmuit n'a dat dovadă de dragoste adevărată față de țărănime, ci a voit să se folosească de ea pentru a-și putea ținea puterea politică prin care a nefericit și țărănimea și pe orașeni. Iar la lauda liberalilor că ei au dat votul universal și că ei au făcut reforma agrară, dl Maniu a răspuns, că aceste mari reforme au fost făcute de lipsurile vremii și au ieșit din vrednicia și suferința neamului românesc.

La Senat, unde vorbirile la mesaj s'au isprăvit mai de grabă, s'a început votarea unor legi. Astfel s'au votat câțiva articoli noi la legea administrativă, în urma cărora în Septemvrie se vor întregi listele electorale și mai târziu, — (poate prin Noemvrie) se vor face alegerile de primari și consilii comunale pe sate. La orașe e vorba să fie puși înapoi cei cari au fost.

E vorba să se schimbe și o parte din legea conversiunii. Guvernul însă nici până în ziua de azi (Joi) n'a adus în Parlament noul proiect de lege al conversiunii, fiindcă e foarte greu să împace și capra și varza, să și ușureze pe lumea datorasă și să mântuiască și creditul, fără de care e în primejdie întreaga gospodărie a țării. A rămas bine stabilit de consiliul de ministrii,

că va rămâne neschimbată conversiunea de drept, adeca datoriile agricultorilor până la 20 iugăre se vor scădea la jumătate. Despre celelalte încă se tot discută.

Tot acum urmează să se voteze în parlament și legea controlului averilor funcționarilor, în urma căreia averile agonisite pe căi necinstite ar urma să se piardă, trecând în mâna statului, dar totodată cel care învinuște pe nedreptul pe cineva, să fie aspru pedepsit.

Conferința dela Stresa. Pentru ușurarea sorții țărilor agricole (producătoare de bucate) se ține în Italia, la Stresa, o întrunire economică la care vor lua parte 15 țări din Europa. România e reprezentată aici prin dl Virgil Madgearu ministrul nostru de industrie și comerț, care a făcut și un memoriu către conferență, memoriu primit de toate țările agrare cari iau parte la această mare întrunire.

Prietenia polono-română. În săptămâna care a trecut, țara noastră a avut un oaspe de seamă, în persoana colonelului Beck, subsecretar de stat la ministerul afacerilor streine din Polonia, omul de încredere al mareșalului Pilsudski, pietenul nostru și dictatorul Poloniei. Colonelul Beck s'a întâlnit cu fruntașii noștri politici și mai ales cu membrii guvernului, strângând legăturile de prietenie între România și Polonia, legături de care e lipsă mai ales față de gândurile rele ce ne-ar nutri Bolșevicii.

Experții străini. La invitarea guvernului nostru, cei mai de seamă oameni în cunoașterea treburilor economice și bănești, pe cari îi are Liga Națiunilor, au sosit la noi în țară și caută și ei un leac pentru vindecarea crizei care ne bântue din greu. La propunerea lor, e vorba ca Liga Națiunilor să dea o mână de ajutor României, ca să scape mai de grabă din criză.

Explozia dela Fortul Rudent. În 1 Septemvrie (Joi) o puternică explozie s'a produs la fortul Rudenti-Chiajna, din apropierea Bucureștilor. Un depozit de numiții vechi (5 magazii) au sărit în aer, rănind doi soldați, cari erau de pază și făcând să se spargă ferestri chiar și la unele căsi din București. Pricina focului nu se cunoaște încă.

Post de radio la Crăciunel. În numărul din urmă al revistei „Radio și Radiofonia” se vorbește despre așezarea

la Crăciunelul de jos a unui uriaș post de radio pentru Ardeal. In zilele acestea vor începe probele cu un aparat așezat în mai multe vagoane de tren.

Capitala județului Târnava Mică.
Prin legea administrativă din 1925, apoi prin cea din 1929, Blajul a fost ales de capitală a județului Târnava Mică în locul Diciosânmărtinului. Ajungând partidul național-țărănesc din nou la putere, lumea din Blaj crede că a sosit vremea ca Blajul să se facă și în fapt capitală de județ, nu numai pe hârtie, de aceea, de curând, când a fost acasă dl. Ministru Dr. Ioan Coltor, cetățenii Blajului s'au prezentat la Dlu, și prin glasul dlui profesor Dr. Coriolan Suciu și-au spus dorința ca legea să se plinească și Blajului să i-se dea și în fapt capitala de județ, pe care de drept o are de 7 ani. Dl. ministru Dr. Coltor și dl. prefect Dr. Ordace au promis că din partea Dlor vor face tot ce le stă în putință ca legea să se plinească.

Pe Duminică (11 Sept.) e vorba să se țină la Blaj o mare adunare, în care să se ceară din nou parlamentarilor din județ și guvernului să facă să se strămute capitala județului la Blaj.

In străinătate

In Germania e fierbere mare. S'au făcut două alegeri după olaltă, totuși nu s'au liniștit lucrurile. Guvernul german al lui Von Papen a cerut guvernului francez, ca Germania să aibă drept să se înarmeze la fel cu celelalte țări. — De curând s'a și făcut la Berlin o mare paradă militară, defilând 180.000 de „caști de oțel“ prin fața ficiorului fostului împărat Wilhelm II, a fostului moștenitor de tron, și pe dinaintea bătrânului mareșal Mackensen, cel care eutropise și România. Nemților pe semne le arde din nou de bătae, mai ales că și cei cu crucea încârligată a lui Hitler, într'acolo mână lucrurile. Se va vedea dacă mareșalul Hindenburg, președinte al Germaniei, va avea puterea bărbătească să oprească lucrurile, ca să nu apuce pe o ogășe de tot greșită.

In Brazilia și Ekwador din America de sud au izbucnit revoluții, cari au costat multe vieți omenesti.

Intre Japonia și China hărțuielele tot mai țin, punând fiecare vina asupra celuilalt.

Țările din Europa și-au trimis miniștri de ai lor la o *confătură* în Italia, la *Stresa*, despre care am mai amintit, cercând din nou să caute mijloace de a pune capăt vântului de sărăcie și neorânduiala economică din lumea întreagă și mai ales din țările agricole, ale Europei.

Să trăim cel puțin cu nădejdea că vor izbuti să îndrepte răul care ne bântue.

Cor.

Ce s'a întâmplat la Ohaba

În comuna Ohaba, din județul Târnava Mică în noaptea de 4 spre 5 Septembrie a. c. o ceată de feciori, cari au petrecut cu beutură până pe la ceasul unu după miezul nopții, au atăcat patrula de jandarmi, care se retrăsese în casa primarului să se odihnească. Feciorii înarmați cu pari și furci au zdrobit ferestrele

casei și au forțat ușa voind să intre. În acest moment jandarmul, după somația legală, a tras un foc. Tânărul Suciu Simlon a fost lovit în piciorul stâng și a căzut la pământ. În învâlmășala ce s'a produs neavând cine să-l lege, l'a scurs sângele aproape tot, astfel că a 2-a zi dus la spitalul din Sebeș, a murit. Cazul se cercetează de parchet.

Icoana făcătoare de minuni dela Sf. Mănăstire Nicula

Domnule Redactor,

Subsemnatul cu toată căldura Vă rog, să binevoiți a publica în foaia „Unirea Poporului“ fericita întâmplare, pe care am avut-o eu cu icoana făcătoare de minuni dela Sf. Mănăstire Nicula.

Eu mai fusesem la Sf. Mănăstire în anii 1930 și 1931, când am aflat acolo atâta bucurie și mângâiere încât am făcut vot, că până trăiesc în tot anul mă voi duce să mă închin la Sfânta icoană și să primesc darurile nenumărate pe cari le împarte Preacurata dela Nicula. În acest an mă pregăteam de ducă după votul meu și mare mi-a fost bucuria când soția mi-a spus că și dânsa vrea să vie să se împărtășească de harurile cerești ale sfintei icoane. Însă când se apropia ziua plecării, o fetiță ce avem

ni-s'a îmbolnăvit foarte greu

și nevasta nu se mai putea gândi să plece împreună cu mine la mănăstire. Bucuria mea dela început se prefăcu în durere.

Înima mi-a fost și mai crunt sfâșiată, când cu o zi înainte de plecare copilă se făcu atât de rău că nu mult mai avea până la moarte. Sufletul ei abia se mai ținea într'un firșor de păr. Soția mi-a zis cu durere:

— Nu vei putea pleca la mănăstire, căci copilă noastră e pe ducă!

Cu inima tremurătoare de jalea copilă și de durerea că voi fi silit să-mi calc votul, am intrat în casa dinainte, unde am pe-o măsuță icoana Domnului Hristos și a Maicii Preacurate. Am ingenunchiat cu evlavie adâncă și m'am rugat ca dulcele Isus și Maria să-mi ajute să pot merge la mănăstire.

A doua zi, când ar fi fost să mai am două ceasuri până la plecare,

fetița noastră trăgea de moarte.

S'au adunat femeile din vecini gata de priveghiere. Soția plângând mi-a zis iarăș: Acum nu mai poți merge la mănăstire!

Mai aveam două ceasuri până la plecare. Eu am răspuns:

— Încă nu mi-am pierdut nădejdea în ajutorul Preacuratei. Am credință tare că mă voi duce!

Zicând așa, am spus soției să mă cheme la patul copilă dacă va fi lipsă, în ceasul din urmă. Iar eu m'am dus la biserică și cu lacrimi ferbinți am căzut la pământ în fața Sf. Altar, unde în chivot se află Domnul. Și m'am rugat cu inima străpunsă de durere. Am cetit Paraclisul Precestei și m'am oprit la rugăciunea:

— „Nimenia din cei ce aleargă la tine nu iasă rușinat, Curată Născătoare de Dumnezeu, ci cerșind milă primește darul folosul cererii“. Am adaos durerea mea: „Sprijinitorul celor năcăjiți și ușurarea celor bolnavi fiind, Născătoare de Dumnezeu Fecioară mântuie pe flica mea de moarte!“

Pe când am isprăvit sf. Paraclis, iată că vine soția mea la biserică și mă chiamă să plec la mănăstire, că fetița s'a făcut mai bine și a cerut mâncare.

Preacurata Malcă a ascultat ruga mea

și mi-a îmbucurat nu numai inima de părinte, ci și de credincios al Sfintei icoane dela Nicula, unde mă trimitea votul meu. Bucuria mea nu se poate scrie!

Am plecat la Sfânta Mănăstire și am mulțumit Preasfintei Fecioare dela Nicula pentru bucuria și fericirea ce mi-a făcut-o. La întoarcere copilă mea era sănătoasă. Niciodată nu voi uita această întâmplare minunată care mi-a legat pentru totdeauna sufletul de sfânta icoană și mănăstirea dela Nicula.

Filon Petărlăcean,
cantor în comuna Orășia.

Carul

*Cârșind pe patru roate
Carul greu coboară'n luncă,
Încărcat vârf cu sudoarea
Unui an întreg de muncă.*

*Iar plâvanii, opintindu-și
Gâtul gros, în jug de salcă,
Tot mai obosiți, spre clăia
Dela arie ei calcă...*

*Sfânta pâine, voi o duceți
Pe-a 'nvechitului car roate,
Voi legați cu sfânta humă,
Nădejile noastre toate...*

*Sub raza dogoritoare,
Caru'n arie sosește,
Ion, desjugă boii sprinten,
Iar zăduful se mărește...*

*Sus în car, proptit în furcă,
Omul stă, privește'n sare,
După moara dela luncă,
Mai pornește-un șir de care...*

Bocsig.

V. Gr. Flueraș

Sfințire de biserică. Duminică în 11 Septembrie se va sfinți biserica din *Lunca Vișagului* prin Preasfinția Sa Episcopul Dr. Iuliu Hossu al Clujului și Gherlei. Doritorii de a lua parte au la Poieni, gratuit, trenul Forestierel la ora 7 dimineața și după amiază la întoarcere.

Mucenici ai crucii. Și în zilele noastre sunt creștini cari mor pentru Hristos și pentru cruce. La Iclang în China, în câțiva ani din urmă au murit moarte de mucenici 7 episcopi, 9 preoți și 15 credincioși. Nu de mult a fost supus la chinuri și, mai pe urmă, tocat în cap, preotul Adons. Pe locul unde a fost ucis acest martir, frații lui creștini au ridicat o casă de milostenie, unde sunt adunați bolnavii și îngrijiți cu leacuri, cu hrană și cu toate celea de lipsă. Păgânii văzând această „răzbunare“ a creștinilor, mulți s'au botezat.

Pildă bună. Tinerii cu carte din Ohaba jud. Târnava-Mică s'au organizat în societate culturală, având președinte pe d. Romulus Ivan, absolvent de teologie și student la drepturi. La 28 August societatea a aranjat o producțiune cu program bogat: coruri, declamări, teatru și o conferință. Succes foarte bun. La sfârșitul programului s'au împărțit daruri pentru copiii săraci din comună.

Dușmanul bolșevicilor. Lunaciarski, vestitul comisar al bolșevicilor a flint de curând o cuvântare și a zis: „Noi bolșevicii nu avem decât un singur dușman și acela este Hristos care sălășluiește în inimile oamenilor. Unde este Hristos, noi bolșevicii n'avem ce căuta. Cei fără Hristos sunt însă toți ai noștri. Pe cei fără Hristos ușor îi dăm gata“.

Impușcat de sentinelă. În orașul Dumbrăveni din județul nostru, soldatul Băță Gheorghe era de sentinelă în spatele cazarmei. Noaptea pe la ceasurile 2, a văzut un necunoscut care se apropia de gardul curții unde

erau magazille. Sentinela a făcut somația după regulament. Însă strelnul nu s'a oprit. La a treia somare soldatul a tras, dar fiind întunec n'a nimerit. Atunci necunoscutul a năvălit la sentinela, să-l prindă pușca. Băta Gheorghe a tras de astă dată din apropiere și necunoscutul a căzut jos, mort. Venind patrula s'a constatat că cel împușcat era Sergentul Angelescu din acelaș divizion, care se întorcea beat din oraș.

Se iau de cap negustorii. În piața orașului Abrud din munții apuseni, doi negustori dela șetri nu s'au putut nărați de ceva și s'au luat la ceartă. Din ceartă s'a făcut bătaie și cei doi ovrei au început să se imblătească pe întrecute cu metri cu cari se măsură giolgiurile. Târgul întreg se adunase și se uita cu groază la cei doi bătași. Unul au vrut să-i despartă, dar n'au putut. Ovreul Izidor, de fel din Alba-Iulia, a aruncat metrul care i-s'a părut prea subțire și a luat un par dela șatră. Pocnind în cap pe celalalt negustor, acela a căzut la pământ și a murit acolo pe loc. Izidor a fost legat în lanțuri și dus la judecată.

Fată lovită de trăsnet. În ziua de 1 Septembrie deasupra văii Prutului din Moldova s'a lăsat o furtună grea cu fulgere și trăsnete. În comuna Cotușca din această vale, o fată de 16 ani cu numele Frăsina Ochișor a fost lovită de trăsnet în gura șurii, rămânând moartă pe loc.

Unul care n'a văzut pe tatăl său. În zilele trecute un comisar de poliție din Viena lua la întrebări pe un tinăr făcător de rele. Ce ocupație are tatăl tău? — Întrebă omul legii. — Nu știu, că eu n'am văzut niciodată pe tatăl meu — răspunse tinărul. — Poate murise când te-ai născut? — Ba nu, însă când m'am născut eu tata era în temniță și nu l-am putut vedea. Când a scăpat tata dela ocnă am intrat eu la dubă, și iarăș nu l-am putut vedea. Când mi-au dat mie calea, murise tata fie lertat și n'am putut avea bucuria să-l văd nici atunci.

Când oamenii nu ascultă de doctori. La Câmpulung în Bucovina un măcelar a cumpărat din târg o vită și vola să-o tale. Trebuind să-o vadă mai întâi doctorul de vite, acesta a oprit tăierea, spunând că vita este bolnavă de dalac (bubă rea). Măcelarul ar fi avut datoria să împuște animalul și să-l îngroape afund în pământ. El însă n'a făcut așa. Ca să nu piardă măcar pielea, a ucis vaca și a despolat-o, apoi a dat-o unor țigani-hingheri să-o îngroape. După câteva zile măcelarul și un ajutor al său au murit de dalac, în celea mai groaznice chinuri. În aceeași zi au murit tot de bubă rea și cei doi hingheri cari au îngropat hoitul vitei bolnave. Au murit deci patru oameni pentru că nu au ascultat de porunca doctorului.

Tălat de tren. În gara din Oradea Mare s'a întâmplat zilele trecute o groaznică nenorocire. Un morar din comuna Cefa jud. Arad, sosise într'o dimineață cu trenul la Oradea. La coborire n'a avut răbdare să aștepte până ce se liberează linia din față, unde era un tren de marfă, ci s'a grăbit să încunjure vagoanele și să iasă mai iute. Dincolo de trenul de marfă trecea în goană un tren rapid care l-a făcut bucățele pe nenorocitul morar. Trupul său hălăcit a fost adunat într'o ladă de pe linia în-sângerată. Iar familia sa, acasă, îl aștepta înzadar.

Misiuni în părțile Clujului

În Cluj-Mănăstur în zilele 13—15 Aug. preotul local Păr. protopop Clemente Pandrea a ținut misiuni sfinte ajutat fiind la mărturisiri de Păr. P. Domșa, parohul „Calvariei”. S'au spovedit și cuminecat cu această ocazie 286 credincioși.

În tractul protop. Cluj-Mănăstur s'au mai ținut misiuni în parohiile Șard și Sânpaul în zilele 27—29 August. În cea dintâi de Păr. Gavril Iagăr, iar în cea de a doua de Păr. prot. tractual Clemente Pandrea.

La Șard s'au adunat credincioși din parohiile Nădășel, Gârâu, Suciag, Cornești, ca să asculte cuvântul lui Dumnezeu. S'au spovedit și cuminecat cu sutele.

La Sânpaul, s'au scurs credincioși din comunele: Mihăiești, Berind, Topa-mică, Sumurduc, Coruș etc. venind cei mai apropiați Mihăieștii și Berind în procesiune cu preoții în frunte.

Deosebit a plăcut mult procesiunea celor din Berind, cari în frunte cu vrednicul lor preot Tr. Pop, au venit cu straguri icoane și prapori dela depărtare de 8 Km. cântând cântece de mărire lui Isus și Mariei.

În zeez predicii li-s'au propovăduit adevăruri veșnice, s'au combătut păcate și rătăcirii și s'au îndrumat pe calea adevărului și a luminei. S'au curățit suflete, s'eu vărsat lacrimi, și s'au luat hotăriri pentru o viață curată, pentru întoarcerea la Isus și rămânerea eu el; singurul leac împotriva boalelor lumii de azi.

S'au spovedit și împărțit peste 500 credincioși. — Au participat pe lângă Păr. local Andrei Felderean, preoții Vasile Cozma din Topa Mică, Vasile Carean din Coruș, Traian Pop din Berind, Vasile Șerdean din Sumurduc și Viorel Cristea din Mihăiești.

Redactor: IULIU MAIOR.

Dela „Astra” Culturală

Convocare

În înțelesul Art. 22 din Statute, membrii »Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român — Astra«, se convoacă la

Adunarea generală

ce se va ținea în orașul Deva, în zilele de Duminecă, 2 și Luni, 3 Octombrie 1932.

Programa adunării:

Duminecă, 2 Octombrie 1932

Ora 9 a. m.: *Serviciul divin în Bisericile românești.*

Ora 11 a. m.: *Sedința I.* cu următoarea ordine de zi:

1. Deschiderea adunării generale;
2. Inscrierea delegaților prezenți ai despărțimentelor;
3. Inscrierea delegaților, autorităților și societăților culturale surori;
4. Raportul general al comitetului central pe anul 1931—32;
5. Alegerea comisiunilor pentru:
 - a) examinarea raportului general pe anul 1931—32;
 - b) cenzurarea socotelilor pe anul 1931 și a proiectului de buget pe anul 1933;
 - c) examinarea raportului privitor la gestiunea din trecut și la loteria »Asociațiunii«;
 - d) inscrieri de membrii noi;

e) examinarea propunerilor intrate în termenul reglementar. *)

f) propuneri în cauza demisiei d-lui președinte Vasile Goldiș.**)

După prânz:

Ora 5 d. m. *Sedința festivă a secțiilor științifice-literare.*

Luni 3 Octombrie 1932

Ora 10 a. m.: *Sedința a II-a* cu următoarea ordine de zi:

1. Rapoartele comisiunilor alese în ziua precedentă;
2. Fixarea locului pentru ținerea adunării generale în anul 1933;
3. Dispoziții pentru verificarea procesului verbal al Adunării generale;

Din ședința plenară a comitetului central al Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român »Astra«, ținută la 13 August 1932.

Nicolae Togan m. p.,
vicepreședinte.

Nicolae Băilă m. p.,
secretar.

*) Eventuale propuneri au să fie înaintate în scris, prezidiului Asociațiunii, Sibiu, Str. Șaguna Nr. 6, cu 8 zile înainte de Adunarea generală.

**) Se atrage atențiunea domnilor membri asupra Art. 13 din Statute, cu privire la legitimarea lor în adunarea generală.

Capitulul Mitropolitan gr.-cat. B L A J.

No. 67/1932.

LICITAȚIE.

În ziua de 19 Septembrie 1932, orele 11, se va ține licitație orală în localul Administrației Centrale Capitulare din Blaj, pentru vinderea casei No. 5 din Strada Mitropoliei, care casă a fost a văduvei protopopese Ana Crișan, decedată în Blaj la 3 Iunie 1931.

Garanția pentru a putea lua parte la licitație se fixează la 5.000 Lei în numerar. Asupra ofertelor de licitație decide Veneratul Capitlu Mitropolitan.

Informațiuni în cauză se pot lua la Administrația Centrală Capitulară, în zilele de lucru, între orele 11—12.

Blaj, la 30 August 1932.

(96) 2—3

Iacob Popa s. p.
canonic prepozit.

Școala Superioară de menaj „Sf. Tereza”. Cluj

Aviz școlar

Școala Superioară de menaj „Sf. Tereza” Cluj Str. Avram Iancu 58, se deschide în 15 Septembrie și va avea cl. I și IV curs elementar și anul I curs superior (curs normal).

Taxa de întreținere 11.000 Lei, taxa de clădire 500 Lei, taxa de înscriere 200 Lei, taxa școlară 1600 Lei. Externele plătesc o taxă de 500 Lei în plus. Cererile se înaintează către Direcțiunea Școlii Superioare de menaj „Sfânta Tereza” Cluj Str. Avram Iancu 58 până la 15 Septembrie 1932.

Prospecte se pot primi atât din Cluj precum și din Blaj dela Institutul Recunoștinței.

DIRECȚIUNEA